

Nurmilakši, 17 talon

Nurmilahden kantasuku on Nikulini



kylä enperhe



*Hilippä Bogdanovinperhe
(eli Lärkky-Hilipänperhe):
alarivi: Jyrin Katti (syllissä -
Vassilei), Mikko, Hilippä, Ka-
tin äiti (nimi ?), Jyrki (Katin
isä) yläriivi: Iita, Anni.*

Nurmilahden kylä ja sen asukkaat: muutama sivu aikaisemmin kirjoittamatonta historiaa.

Vienankarjalainen Nurmilahden kylä, karjalaksi Nurmilakši, oli yksi kolmesta Ala-Kuittijärven rannalla sijaitsevista kylistä. Kylä oli aina pieni, parhaina vuosinaan ennen kollektivisointia siinä oli vain 17 taloa, joissa asui 73 henkeä (ks. taulukko).

Nurmilahden kylän praasniekkapäivä oli pohrota 15. elokuuta. Se oli Nurmilahden ja sen lähimmän naapurikylän Luusalmen yhteinen juhla. Mainittakoon myös, ettei kylässä ole ikinä ollut omaa kirkkoa tai edes pientä rukoushuonetta. Toisen maailmansodan aikana kylä hävitettiin melkein kokonaan. Hävityksestä oli jäänyt pystyyn vain yksi talo, josta sodan jälkeisinä vuosina evakosta palanneet kyläläiset rupesivat rakentamaan uudelleen kylää ja sen kolhoosia.

Vuoteen 1955 kolhoosi alkoi hajota työväen puutteen takia, koska nuoriso oli lähtenyt metsätöihin ja kylään oli jäänyt vain vanhoja ihmisiä. Pian sen jälkeen kolhoosi lopetti toimintansa ja sen mukana Nurmilakši taas autioitui. Se tyhjeni tällä kertaa kokonaan.

Kylän asukkaat lähtivät kukin omalle taholleen, enimmäkseen nykyisen Kalevalan piirin taajamiin ja kyliin kuten Uhtuaan, Kepaan, Luusalmeeen ja Jyskyjärveen. Tätä nykyä entinen kylän paikka näyttää aivan toisenlaiselta.

Maisema on muuttunut Ala-Kuittin veden nostamisen seurauksena: osa rantaa, jossa oli talojen alempi rivi, on romahtanut veteen, muutama vuosi sitten poltettiin vanha hautausmaa. Joskus olemassa olleesta kylästä muistuttaa nykyisin vain iso avara aukeama, jolla talot aikoinaan seisovivat, ja asumattomaksi merkitty Nurmilakši-nimitys Karjalan tasavallan kartassa.

Valitettavasti Nurmilahden kylästä on jäänyt kovin vähän historiallisia tietoja. Kirjoituksen tekijä on yrittänyt koota yhteen paikallisilta asukkailta saadut tiedot ja vähäiset historialliset faktat kseesvas- ta ja sen naapurikylästä Luusalmesta.

Nurmilahden tienoiden ensimmäisinä asukkaina olivat todennäköisesti saamelaiset. Todisteeksi tästä katsotaan Lapin-alkuiset paikannimet, esimerkiksi Nurmilakši-nimisen lahden Lapinpiä-osa ja Lapinpapinkiuukua. Mainittakoon, että niin sanotut Lapinkiuukat ovat useimmiten havaittuja saamelaisten oleskelun jälkeä karjalaisten kylien ympäristössä.

Tätä paikannimimallia käytettiin Vienan Karjalan nimistössä nimenomaan merkitsemään joskus olemassa ollutta asuinpaikkaa. Samalla on pakko todeta, ettei historiallisia todisteita eikä suullisia tarinoita saamelaisten oleskelusta ole täällä löytynyt. Teoriaa tukee vain se, että naapurikylässä Luusalmessa on kirjoitettu muistiin "lapinsodasta" kertova perimätieto.

Taru tietää kertoa, että kylään saapuneet ensimmäiset asukkaat joutuivat taisteluun lappalaisten kanssa seudun omistamisesta. Taistelussa kaatui paljon miehiä kummaltakin puolelta. Tämän lisäksi kylän lähimetsissä oli kaivettuja, isoja maahautoja, joita arvellaan alkuasukkaiden käyttäneen asuintoinaan.

Lappi-alkuisten paikannimien lisäksi Nurmilahden lähetyvillä on tallennettu muitakin saamelaiskauteen viittaavia nimityksiä. Näin 'keski-, keskellä olevaa' tarkoittava saamenkielinen sana on jäänyt useampaan Kouta-kantaiseen paikannimeen (Koutaoja, Koutasuo, Koutavuara). Mukkanlampi-paikannimi on muodostettu saamelaiskielisestä sanasta, joka tarkoittaa mutkaa. Jänkävuaanimessä näkyy saamelainen suota merkitsevä maastotermi. Saamen kielen sana, joka tarkoittaa 'saamelaiskodan peräosaa, peräkulmaa' > 'lahtea', on säilynyt Ala-Kuittijärven suurehkon lahden nimessä Posanlakši.

Kirjallisissa asiakirjoissa kylä mainitaan ensimmäisen kerran vuonna 1678. Silloin Lapin pogostien Aunuksen läänin Paanajärven pitäjään kuluneessa

Nurmilahten talon asukkaat

Nurmilahti	Taloja	Asukkaita
1678	2 asuttua, 1 tyhjä	8 miesasukasta
1707		---

1726		---

1762		28
3 asuttua		
1782		22
?		
1795		5
?		
1850		25
?		
1861		30
5 asuttua		
1908		110
10 asuttua		
1918		85
12 asuttua		
1928		73
17 asuttua		

kylässä oli kaksi taloa. Mutta sitä ei sanota asiakirjassa vastaperustetuksi, mikä todistaa tavallaan sen, että se oli perustettu aikaisemmin.

Samasta asiakirjasta löytyy tieto siitä, että Killjujevin (Киллюев) Nikitkan poika Ivaško lähti kylästä vuosien 1671-72 aikoihin ja asuu Solovetskin luostarin alaisuuteen kuuluvassa Kemin linnoituksessa. Tässä ei sanota mitään Nikitkan toisesta pojasta Dmitristä. Tämän poika Nikitka Dmitriev asuu kylässä isoisänsä Nikitka Killjujevin talossa. Toisessa talossa asuu Timoško Timofejev poikineen Griška ja Danilka ja pojanpoikineen Ivaška (synt. 1670) ja Iljuška (synt. 1677).

Tämän lisäksi asiakirjassa mainitaan, että yksi kolmesta talosta on tyhjä. Isäntä Nikiforka Kalinin oli jättänyt sen vähän aikaa sitten ja muuttanut asumaan tilanomistajan luo Šižnemalle Paškin pitäjään; hänen käyttämiä maitaan taas hoitaa Luusalmen kylän asukas Kuzemka Timofejev.

Myöhemmin kylää ei mainita vuoden 1707 Aunuksen läänin valvontakirjassa eikä Aunuksen läänin Paanajärven pitäjän henkikirjassa vuodelta 1726. Vuoden 1762 henkikirjassa kylä sanotaan taas

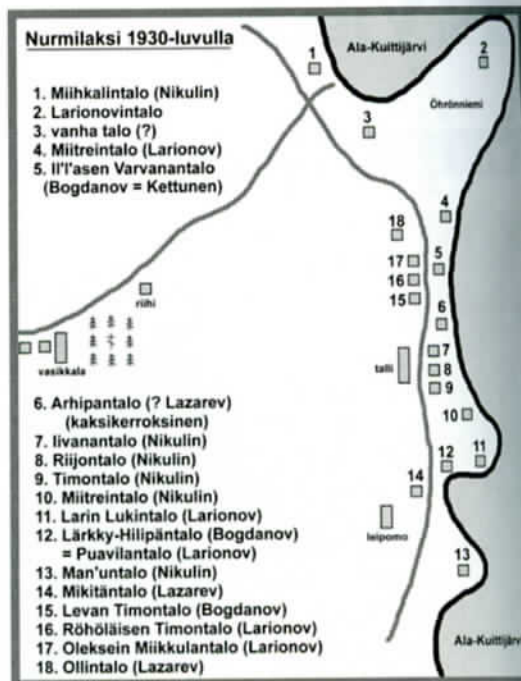
vasta-asutetuksi. Siinä vuonna kylässä on 3 taloa, joissa asuu 28 henkeä.

Tässä huomattakoon, että vähintään yhdessä talossa asuu vuonna 1678 yllämainitun suvun jälkeläisiä. Vuoden 1762 henkikirjan mukaan kirjoilla on 54 vuoden ikäinen Nikolai Iljin (synt. 1709) ja hänen siskonsa Ilja Danilovan tytär Jevgenija (synt. 1723), joka asui henkikirjan kirjoitusaikana Alajärven kylässä. Kuten yllä oli jo mainittu, vuonna 1678 Timoška Timofejevin talossa asuu hänen poikansa Danilka ja tämän 1-vuotias poika Iljuška. Näiden faktojen perusteella voidaan puhua siitä, että vaikka kylää ei ollut valtion kirjoissa yli 50 vuoteen, sen asukkaat asuivat jossain lähellä.

Voidaan olettaa, että Suuren Pohjan sodan aikana vuosina 1700-1721 kyläläiset saattoivat jättää kylänsä ja siirtyä turvallisempaan asuinpaikkaan. Vienan Karjalan karjalaisilta on tallennettu monta perimätietoa useamman kylän väestön lähdöstä ja paluusta niin sanotun "varatussodan" (suom. sarkasodan) aikana.

Nurmilahteen jääminen oli todellakin vaarallista sen maantieteellisen sijainnin takia. Ala-Kuittijärvehän käytettiin vesireittinä niin rauhan kuin sodan aikana. Vastauksena kysymykseen, missä Nurmilahten kylän asukkaat asuivat

Vuoden 1762 henkikirja vasta-asutetuksi.



Nurmilahten talojen sijainti (Miitrein Marian mukaan).

vuoden 1678 jälkeen, saattaa olla Alajärven naapurikylässä kirjoitettu tieto.

Sen lähettyviltä, kylästä itään Nurmilahten suuntaan, löytyy Killösenvuara-niminen vaara. Perimätiedossa sanotaan, että muinoin vaaralla oli asutus. Jos palaamme vuonna 1678 mainittuihin Nurmilahten asukkaisiin, niin löydämme siitä yllämainitun Nikitko Killjujevin (< "Killöni).

Näin ollen vaaran nimi todistaa sen, että joskus siinä asui joku sukunimeltä Killönen, joka saattoi olla sen vaara-asutuksen perustaja. Sotatoimien alettua silloisen Nurmilahten kylän asukkaat perustivat näköjään kotikylän lähettyville Killösenvuara-nimisen asutuksen ja asuivat siinä 1700-1750 vuosien välisenä aikana. Rauhallisemman ajan alettua he muuttivat takaisin Nurmilahteen.

Nurmilahten kantasuku on Nikulinien suku. Toista maailmansotaa edeltävinä vuosina tämän sukunimen kantajat asuivat Nurmilahtessa kuudessa talossa. He olivat vuonna 1678 mainitun Timoška Timofejevin jälkeläisiä.

assa kylä sanotaan taas

Itse sukunimi alkoi vakiintua vuonna 1709 syntyneestä Nikolai Iljinista. Vuoden 1782 henkikirjassa hänen lapsensa on merkattu isännimellä Nikolinit, näiden jälkeläiset olivat jo sukunimeltä Nikulinit.

Näin ollen sotaa edeltävän kylän asukkaat sukunimeltä Nikulinit olivat Timoškaan jälkeläisiä kymmenennessä sukupolvessa. Jos lasketaan, että yksi sukupolvi on 25 vuotta, itse Timoška syntyi suunnilleen vuonna 1620, hänen isänsä Timofej taas – noin vuonna 1595.

Voidaan sanoa, että tämä on Vienan Karjalan vanhimpia sukuja, joita voi seurata tutkijoiden käytössä olevista lähteistä. Suvun historiaa voi nähtävästi tutkia syvemmin, jos suvun edustajia löytyy Käiksalmen läänin asukkaiden joukosta.

Asiakirjassa vuodelta 1678 ei ole merkintää Timoška Timofejevin sukunimestä kuten Nikitka Killjujevillä eikä mainita Nikitkan isännimeäkään. On kuitenkin syytä olettaa, että nämä miehet saattoivat olla sukulaisia toinen toisilleen. Todisteeksi tästä voi katsoa tutkimusretkellä tallettamamme Nurmilahden pellonnimien Killölänpelto, joka on muodostettu yhdistämällä nimeen Killö suffiksi -lä.

Jos otetaan huomioon, että vuonna 1762 Nurmilahdessa ei ollut Nikitka Killjujevin sukulaisia, niin näyttää aika epätoimennäköiseltä, että palattuaan kylään 1700-luvun puolivälissä 50 vuotta kestäneen poissaolon jälkeen Timoška Timofejevin suvun jälkeläiset olisivat ottaneet käyttöön samanlaisen viljelysmaan nimen kuin 1600-luvun loppuneljänneksellä Killjujevin suvun asussa kylässä.

Tästä seuraa oletus, että Timoška Timofejevin ja hänen jälkeläistensä virallisine sukunimineen Nikulinit perinteinen sukunimi oli myös Killjujev.

Siitä, että Nurmilahti saattoi olla olemassa jo ennen vuotta 1678, kertoo epäsuorasti Luusalmesta saatu perimätieto, jonka mukaan kylän oli perustanut Lassila-niminen karjalainen (< "Lassila) tai ehkä pikemminkin joku Nurmilahden asukas Lassilan talosta. Tiedetäänhän, että suffiksia -la/-lä Vienan Karjalassa käytettiin talojen nimeämisessä liittämällä se ensimmäisen asukkaan nimeen.

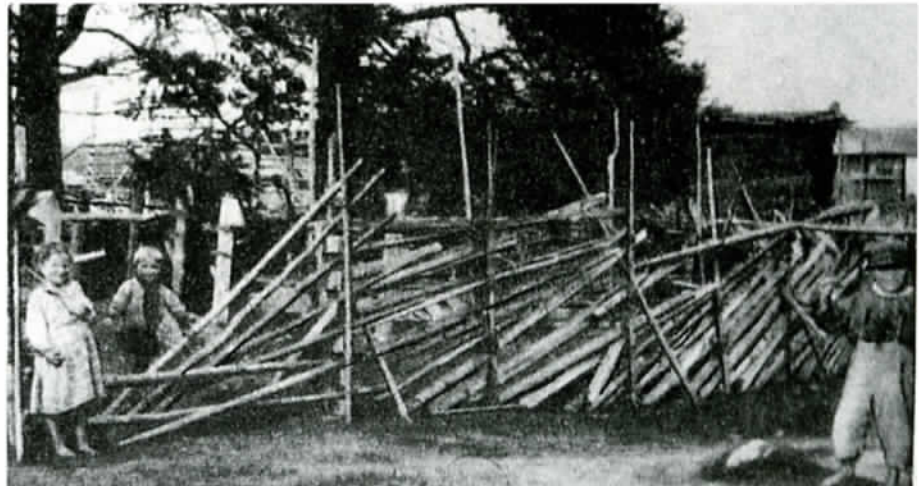
Luusalmi, samoin kuin Nurmilahti, mainitaan ensimmäistä kertaa vuonna 1678, mutta erotukseksi jälkimmäisestä se oli olemassa aina toisen maailmansodan alkuun saakka. Vuonna 1678 Luusalmessa ei ollut ketään nimeltä Lazar' (< Lassi 'Лазарь'). Sukunimi Lazarev (Lassini) on Nurmilahden yksi neljästä kantasukunimestä, mutta sitä ei ole Luusalmessa. Tästä seuraa, että Lassi (Lazar') saattoi olla vuonna 1678 Luusalmella mainittujen varhaisempi sukulainen. Myöhemmin suku saattoi muuttaa takaisin kotikonnuilleen Nurmilahteen, jossa sen edustajat asuivat kolmessa talossa aina vuoteen 1941 saakka.

Vuonna 1762 kylään tulee nähtävästi vielä yksi suku, koska vuonna 1678 ei löydy sen esi-isiä kyläläisten joukosta. Kesessä on Jeremej Samsonovin suku. Väestörekisteristä näemme, että Jeremej syntyi vuonna 1722, hänen siskonsa Pelageja taas vuonna 1693.

Pelagejan syntymäajan perusteella voidaan laskea, että heidän isänsä Samson Saveljev syntyi noin 1668, Samsonin isä Savva/Savelij taas saattoi syntyä vuonna 1643 (yksi sukupolvi on noin 25 vuotta). 1800- ja 1900-luvulla Savvan/Savelin jälkeläiset kantavat virallista sukunimeä Larionovit (karj. Lariset), ja sekin katsotaan Nurmilahden kantasukunimeksi.

Ennen toisen maailmansodan alkua viiden talon asukkailla oli tämä mainittu sukunimi. Vastauksena kysymykseen tämän suvun alkuperästä voi olla yhden Larionovien talon nimi, joka on talletettu keruuretkellä.

Nurmilahden kalmisto (val. E. Sara-oja, 1927).



1900-luvun alussa Nurmilahdella oli Röhöläisen Timotalo. Talon epävirallinen, kylässä käytetty nimi voi olla todiste siitä, että joku tämän talon asukkaista saattoi olla kotoisin Uhtuan volostin pohjoisosassa sijainneesta Röhön kylästä. Sukunimi Larionov (Lariset) katsotaan Röhössäkin kantasukunimeksi.

Nurmilahden talon isäntä Timofej Ivanov syntyi 1857. Ottaen huomioon, että käytössämme ei ole viimeisen henkikirjan tietoja vuodelta 1858 eikä varhaisempia asiakirjoja, ei ole mahdollista saada selville, oliko Timo syntynyt Nurmilahdessa tai tullut tähän kylään vävyksi?

Sukupuu osoittaa, tosin ei sataprosenttisen varmasti, että Timofej Ivanov on Savvan jälkeläinen seitsemännessä sukupolvessa. Näin ollen talon nimestä on nähtävästi säilynyt muisto tämän suvun historian melko kaukaisesta vaiheesta, jolloin joku suvun edustaja päätti muuttaa Röhöstä Nurmilahteen.

Vuoden 1850 henkikirjassa on vuodelta 1846 tieto Aleksei Ustinov Popovin kuolemasta, joka oli syntynyt Vuokkiniemen volostista. On mahdollista, että Aleksei oli kotoisin joko Jyväskylän tai Niskajärven kylästä, koska juuri näissä kylissä Popovien eli Pappisten suku oli perinteisesti asunut. Vuokkiniemen lähettyvillä olleista kylästä yllä mainittua sukunimeä ei löydy.

Larionovien, Lazarevien ja Nikulien lisäksi kylässä asui myös Bogdanovien suku, jonka edustajat asuivat sotaa edeltävän Nurmilahden kolmessa talossa. Tässä vaiheessa asiakirjojen tietojen puutteiden takia emme ole saaneet selville, olivatko tämän suvun edustajat vuosina 1678 ja 1762 mainittuja ihmisten jälkeläisiä.

Mutta 1800- ja 1900-luvun vaihteessa saatiin tietää, että yhden talon (Il'asentalo)

Kylän nimi johtuu varmaankin seudun rantamaisemista

isäntänä oli Matti Kettunen (virallisesti Bogdanov), joka oli muuttanut Suomesta Kuhmon kirkonkylästä. Tämän lisäksi tiedetään, että Bogdanovien toisen talon isäntää kutsuttiin kylässä Lärkky-Hilipäksi, kolmatta taas sanottiin Terva-Levaksi.

Kirjoituksen päätteeksi ottaisin pienen lainauksen vuonna 1938 Viena-Aunus-aikakauslehdessä julkaistetusta Vilho Timosen artikkelista, jossa hän kuvaa lyhyesti Nurmilahden kylän elämää 1900-luvun alkuneljänneksellä.

"Olemme kunnan eteläisimmässä kylässä Nurmilabdessa. Sinne on noin kahdeksan kilometrin matka Luusalimesta. Nurmilabi on kapea nelisen kilometriä pitkä Ala-Kuittijärven labdenpoukama. Kylän nimi johtuu varmaankin seudun rantamaisemista, laajoista luonnonniityistä. Nurmilaksi oli hyvinvoipa, pieni, kymmenisen taloa käsittävä kylä.

Erikoisleiman antoivat kylälle jonkunlaiset sulunomaiset kalanpyydyslaitteet, joita tavattiin labdessa monet peräkkäiset rivit. Paikkakunnalla käytettiin näistä 'sapora' nimitystä. Ne olivat tehdyt siten, että labden pohjaan pystytettiin vierä viereen niin pitkiä mäntyjä tai kuusia, että ne jäivät näkyviin vedenpinnan yläpuolelle tulva-aikanakin. 'Saporaan' eli patoon jätettiin aina väbän väliä aukkoja, joihin asetettiin rysiä.

Kylän elinkeinoelämälle oli tunnusomaista tervanpoltto. Tämän alan kuulu mestari oli barteva talonisäntä, suuren poikajoukon isä 'Terva-Leva'. Tällä nimellä hän oli tullut tunnetuksi ympäri pitäjän. Keväällä jäiden läbdettyä kiertelivät Levan tervaveneet kylästä kylään. Joka talon rannassa poikettiin ja kukin talo sai tarvitsemansa osan.

Tämä pienoinen kylä ei ollut millään tavalla joutunut venäläistyttäjien vaikutuksille alltiiksi, sillä kylässä ei ollut kansankoulua. Sen sijaan Suomes-



Prohhora Larinen (Roope Nurmi) ja hänen vaimonsa Anni (oma sukunimi Antipin – Pirttilahdesta) (1924).

Larinen Vassilei ja hänen vaimonsa Sofja.



Larinen Miitrei ja hänen siskonsa Okahvie.



Timon Maria Larinen.



Irja Nurmi Nurmilahden kylän paikalla.

Miitrein Maria ja lastenlapset (Luusalmi).

Useat heistä olivat oppineet lukemaan, jopa kirjoittamaankin suomen kieltä.



Prohhora Larisenperhe Suomessa: alarivi: Anni (o.s. Antipin), Outi, Viljo, Niina, Prohhora, Vieno ylärivi: Irja.

ta käsin oli saatu kylään voimakasta vaikutusta. Kylän monet miehet, samoin kuin luusalmelaisetkin, olivat abkeria laukkukaupan barjoittajia Suomessa. Useat heistä olivat oppineet lukemaan, jopa kirjoittamaankin suomen kieltä."

DENIS KUZMIN

Sukupuu

Nikulinit:

1. Timoška (synt. n. 1595). Hänellä oli poika Timoška.

1.1. Timoška Timofejev (synt. n. 1620). Hänellä oli kaksi poikaa: Griška ja Danilka.

1.1.1. Griška Timofejev (synt. n. 1645). Hänellä oli poika Ivaška (synt. 1670).

1.1.2. Danilka Timofejev (synt. n. 1652). Hänellä oli poika Iljuška.

1.1.1.1. Iljuška Danilov (synt. 1677). Hänellä oli poika Nikolai ja tytär Evgenija (synt. 1723). Evgenija muuttanut Alajärveen.

1.1.1.1.1. Nikolai Iljin (synt. 1709), puoliso Katerina Minina Grigorjeva (synt. 1712) (? Enonsuusta). Heillä oli neljä poi-

kaa: Isak, Kirill, Trifon ja Timofei. Niko-laista alkoi nykyaikainen virallinen sukunimi Nikulin < Nikolai < Nikolai (karj. Miikkula).

1.1.1.1.1.1. Kirill Nikolin (1747-1773), puoliso Irinja Prokopjeva Dorofejeva (synt. 1750) (Jyskyjärvestä). Heillä oli kaksi lasta: Maksim (synt. 1771) ja Avdotja (synt. 1773).

1.1.1.1.1.2. Trifon Nikolin (synt. 1750), puoliso Irinja Sofronova Jegorova (Uhtuasta). Heillä oli kolme lasta: Hrisanf (synt. 1776), Paraskovja (synt. 1773) ja Dmitrij (synt. 1819). Vuonna 1844 Dmitrij Trifanov Nikulin muutti Jyskyjärveen.

1.1.1.1.1.3. Timofei Nikolin (synt. 1753), puoliso Anna Uljanova Stepanova (synt. 1754) (Jyskyjärvestä). Heillä oli tytär Agripina (synt. 1880).

1.1.1.1.1.4. Isak Nikolin (synt. 1745), puoliso Irinja Andrejeva Dementjeva (Suopassalmesta). Heillä oli kaksi lasta: Pjotr ja Natalaj (synt. 1780).

1.1.1.1.1.4.1. Pjotr Isakov Nikulin (1777-1843). Hänellä oli neljä lasta: Arhip, Pavel, Savva (synt. 1832) ja Ivan (synt. 1836), ? Ksenija.

1.1.1.1.1.4.1.1. Arhip Petrov (synt. 1826), puoliso Maria Gavrilova (kuol. 1896).

Heillä oli 3 lasta: Grigorij, Konstantin ja Pjotr.

1.1.1.1.1.4.1.1.1. Grigorij Arhipov, puoliso Jevdokija Fedotova Kuksijeva. Heillä oli 10 lasta: Grigorij, Dmitrij, Jekaterina, Aleksandra, Ivan, Tatjana, Marina, Anna, Maria, Vasilij.

1.1.1.1.1.4.1.1.2. Konstantin Arhipov, puoliso Maria Timofejeva. Heillä oli 8 lasta: Anna, Glikerija, Mihail, Mihei, Julianija, Vasilij, Arhip, Dmitrij.

1.1.1.1.1.1.1.2.1. Mihail Konstantinov, puoliso Jevgenija Sidorova Gavrilova (Lussalmesta). Heillä oli 9 lasta: Pelageja, Irina, Maria, Aleksandra, Trofim, Timofei, Glikerija, Stepan, Andrei.

1.1.1.1.1.1.1.2.2. Dmitrij Konstantinov, puoliso Anastasija Aleksejeva Popova (Jyvyälahdesta). Heillä oli tytär Anna.

1.1.1.1.1.1.1.3. Pjotr Arhipov, puoliso Maria Jemeljanova Popova (Uhtuasta). Heillä oli 10 lasta: Irina, Darja, Aleksandra, Feodosja, Tatjana, Matrjona, Ivan, Afanasij, Födor, Anna.

Lariset - Larionovit:

1. Savva (synt. n. 1643). Hänellä oli poika Samson.

1.1. Samson Saveljev (synt. n. 1768), puoliso Jelena Ivanovna (1673-1779). Heillä oli kolme lasta: Pelageja (1693-1766), Jeremei ja Aksenja (synt. 1727). Aksenja meni naimisiin Kuorilahteen.

1.1.1. Jeremei Samsonov (1722-1779), puoliso Pelageja Ivanovna (1721-1773). Heillä oli kuusi lasta: Hariton; Darja (synt. 1759) (naimissa Uhtuassa Jemeljan Filippovin kanssa); Irinja (synt. 1751) (mennyt naimisiin Paanajärveen); Aksenja (synt. 1750); Ilja (synt. 1756), puoliso Matrjona Haritonova Aleksejeva (synt. 1756) (Kurenkylästä).

1.1.1.1. Ivan Jeremejev (1753-1781), puoliso Irinja Anisimova Ivanova (synt. 1755) (Röhostä). Heillä oli tytär Mavra (synt. 1781).

1.1.1.2. Hariton Jeremejev (1752-1781), puoliso Anna Mitrofanova Ivanova (s. 1743) (Luusalmesta). Heillä on neljä lasta: Foma, Arhip (synt. 1775); Nastasja

(synt. 1778) ja Marfa (synt. 1778).

1.1.1.2.1. Foma Haritonov (synt. 1773). Hänellä oli poika Ivan.

1.1.1.2.1.1. Ivan Fomin (1815-1889). Hänellä oli seitsemän lasta: Fedot; Födör; Darja (naimisissa Luusalmessa); Anna; Maksim; Aleksei ja Timofei.

1.1.1.2.1.1.1. Maksim Ivanov, puoliso Antonina Saveljeva (Suopassalmesta). Heillä oli kuusi lasta: Aleksandr (1890-1900), Natalja (synt. 1892), Vasilij (synt. 1897), Jevdokija (synt. 1901), Irina (kuol. 1901), Marija (kuol. 1901).

1.1.1.2.1.1.2. Aleksei Ivanov, puoliso Uljana Matvejeva Tsigojeva (Jyväskylän lähestä). Heillä oli kymmenen lasta: Pavel, Nikolai, Irina, Födör (synt. 1889), Ivan (1893-1901), Vasilij (1895-1900), Irina (1896-1899), Trofim (synt. 1898), Glike-rija (1899-1900), Darja (synt. 1901).

1.1.1.2.1.1.2.1. Pavel Aleksejev, puoliso Darja Jeremejeva Bogdanova (Nurmilähdestä). Heillä oli kaksi lasta: Ivan (synt. 1911), Jevdokija (synt. 1913).

1.1.1.2.1.1.3. Timofei Ivanov Larionov (synt. 1857), puoliso Jelena Aleksejeva Timofejeva (karj. Ol'ona Olekseintytär Oittini) (synt. 1875) (Luusalmesta). Heillä oli kahdeksan lasta: Aleksandra (synt. 1896), Prohor (1897), Agafja (synt. 1900) (naimisissa Posassa), Darja (synt. 1901), Dmitrij, Maria, Vasilij, Pavel (1914-1915).

1.1.1.2.1.1.3.1. Prohor Timofejev Larionov (1897-1963). 1920-luvulla Prohor (Roope) oli jäänyt Suomeen ja ottanut sukunimen Nurmi. Hänen puolisonsa oli Anni Antipina (Pirttilähdestä). Heille syntyi viisi lasta: Irja (synt. 1930), Vieno (synt. 1932), Viljo (synt. 1934), Niina (synt. 1938) ja Outi (synt. 1939). Prohor elätti itsensä kulkukauppiaina.

1.1.1.2.1.1.3.2. Dmitrij Timofejev Larionov (synt. 1906-1939), puoliso Anna Filippova Bogdanova (synt. 1910) (Nurmilähdestä). Dmitrij kaatui talvisodassa. Hänellä oli viisi lasta: Oleksei (1932), Sulo (1935), Leena (1937), Vassilei (1939). Vanhin heistä - Maria Malikina (synt. 1930) asuu Luusalmessa.

1.1.1.2.1.1.3.3. Vasilij Timofejev Larionov

(1913-1941). Puoliso Sofja (Paanajärven volostista). Heillä oli kaksi poikaa. Pojat kuolivat sodan aikana. Vasilij oli opettajana Alajärvenässä ja kaatui toisessa maailmansodassa.

1.1.1.2.1.1.3.4. Maria Timofejeva Larionova (1910-1984). Maria oli naimisissa Haikolassa Nikantra Kuzminin kanssa. Heillä oli viisi lasta. Tämän artikkelin kirjoittaja Denis Kuzmin on Maria Larionovan lapsenlapsi.

Lassiset - Lazarevit:

1. Gavril Lazarev (s. 1802), puoliso Maria (synt. 1806). Heillä oli 8 lasta: Darja (s. 1831), Malanja (synt. 1829), Anisja (s. 1836), Fedosja (s. 1838), Jevdokija (s. 1844), Ulita (s. 1848), Leontij ja Jefim.

1.1. Jefim Gavrilov (s. 1837), puoliso Irina Födöröva. Heillä on viisi lasta: Ksenija (vuonna 1896 meni naimisiin Luusalmeen), Aleksandra, Anna (kuol. 1899), Gavril (1889-1891), Nikifor (vuonna 1915 meni naimisiin Alajärvenässä syntyneen Jevgenija Ivanova Vasiljevan kanssa).

1.2. Leontij Gavrilov (s. 1843), puoliso Ksenija Petrova (? Nikulina). Heillä oli 8 lasta: Maria, Mafodij, Pavel, Nikita, Maria, Avsentij, Jefim (vuonna 1908 meni naimisiin Luusalmessa syntyneen Jevgenija Kalininin kanssa), Födör.

1.2.1. Födör Leontjev, puoliso Glike-rija Konstantinova Nikulina (s. 1890) (Nurmilähdestä). Heillä oli yksi poika Ivan (s. 1913).

Bogdanovit:

1. Fedot Bogdanov (s. 1820), puoliso Fedosja (s. 1822). Heillä oli 6 lasta: Pjotr (s. 1843), Ivan (s. 1845), Leontij, Lev, Maria (s. 1841), Natalja.

1.1. Leontij Fedotov (s. 1849), puoliso Matröna Andrejeva (Uhtuasta). Heillä oli 5 lasta: Timofej, Jevdokija, Anna, Ivan ja Kirill.

1.2. Lev Fedotov, puoliso Matröna Andrejeva. Heillä oli 3 lasta: Filipp, Pjotr, Gavril. Lev Fedotov on Vilho Timosen artikkelissa mainittu Terva-Leva.

1.2.1. Filipp L'vov (s. 1889), puoliso Jekaterina Jegorova Vasiljeva (Luusalmesta). Heillä on neljä lasta: Anna, Irina, Maria, Vasilij.

2. Jegor (? Andrej(ev)) Bogdanov (s. 1825), puoliso Anna. Heillä oli 3 lasta: Larion (s. 1846) (Larionin puoliso Irina Dmitrijeva); Malanja (s. 1844); Jeremei. Vuonna 1850 samassa talossa asui Jegorin äiti Fökla (s. 1800).

2.1. Jeremej Jegorov, puoliso Irina Vasiljeva. Heillä oli 5 lasta: Irina (s. 1890), Ksenija (s. 1900), Darja, Fedosja ja Vasilij.

2.1.1. Vasilij Jeremejev, puoliso Varvara Dorofejeva Tsigojeva (Jyväskylän lähestä). Heillä oli kaksi lasta: Natalja (s. 1910) ja Ilja (s. 1914). vnm m

Niina Tiikkainen (o.s. Nurmi), Denis Kuzmin (artikkelin kirjoittaja) ja Irja Nurm.

